

(conservative)

Fangernees hårde skæbne

To politiske fanger besøger København og fortæller om vilkårene

For nogle mennesker har skæbnen været særlig hård. Det gælder også for »Amnesty International«s »årets fange«, Nina Karsow. Hun er født under krigen i Warszawas ghetto, blev syg og kvæstet på vej til koncentrationslejr og kom i polsk fængsel som universitetsstuderende, på ny offer for antisemitismen.

I går sad denne snart 27-årige dame i København, præget på sjæl og legeme af den ublide skæbne. Nu forsøger hun at finde ro i tilværelsen i London.

Hun voksede op i de første efterkrigsår hos sine stedforældre uden at vide, hun var jøde. Det blev hun først gjort opmærksom på, da de polske myndigheder begyndte at forfølge hende.

Nina var begyndt at studere på universitetet. Hun blev anholdt i 1966 for at have været i besiddelse af personlige optegnelser og materiale vedrørende nogle af de politiske processer, som stadig præger østlan-

dene. Nina fik tre års fængsel og sad 25 måneder, før hun blev løsladt.

En af hendes professorer på universitetet, Szyman Szechter var sigtet i den samme sag, men slap for

fængselsstraf, fordi Nina hævdede, hun var alene om det, hun var anklaget for.

I går sagde Szechter i København: — Det er for stærkt at beskyldte polakkerne for antisemitisme. Det er i selve partiet, antisemitismen foregår.

Den danske afdeling af Amnesty International har også besøgt af den franske agronom Jean-Paul Chabert, som i 1968 blev dømt med 134 tunesiske studenter for at have forberedt sammensværgelse mod Tunesiens indre sikkerhed. Chabert var i landet som landbrugsrådgiver. Chabert fik to års fængsel, nogle studenter helt op til 16½ års fængsel.

Chabert oplevede fysisk og psykisk tortur, inden han via den franske regering blev løsladt. Nu rejser han rundt for at fortælle om de alt for hårdt dømte studenter, der fortsat lider umådeligt i deres fængsel.



Nina Karsow og Jean-Paul Chabert fotograferet i går i København